

М. Замижи или закрый очи-тъ си съ рѣ-
цѣ-тъ си, и стой недвижимъ; не шавай съ
смагж-тж си, нито съ рѣцѣ-тъ си, нито съ
нозѣ-тъ си.

И. Ако стоиѣ много така, ще ся умориѣ.

М. Азъ не думамъ да стоишь много, но
малко.

И. Добрѣ, да ся по опытамъ.

М. Намысли сега нѣщо кругло.

И. Намыслихъ, мамо.

М. Що намысли?

И. Едниѣ топкѣ.

М. Какѣ топкѣ намысли?

И. Малкѣ-тж костенѣ топкѣ, съ коиѣто
играе Еленка.

М. Какъвъ е шаръ-тъ и'?

И. Червенъ, и е вързана съ вървь, и пред-
ставявамъ на умъ-тъ си, че гледамъ Еленкѣ
като играе съ неѣ.

М. Погледни сега; видишь ли Еленкѣ да и-
грае съ топкѣ-тж?

И. Не, но азъ пакъ могѣ да видѣхъ като
замижѣ. А, мамо, колко работы виждамъ азъ
на сѣнъ-тъ си, като спиѣ. Нощесъ сѣнувахъ
Петра, че бѣше живъ. Той тичаше скоро, и
азъ като че ся мѣчехъ да го уловиѣ, но не
могохъ. Той тичаше отвѣдъ мостъ-тъ, и азъ
не знаѣхъ какъ ся стреснахъ, и ся събудихъ.

М. На постелкѣ-тж ли бѣше като ся съ-
буди?

И. На постелкѣ-тж! азъ не шавахъ ни-
какъ, защото помнѣхъ че когато заспахъ бѣхъ